

คุณณี เชยทอง 2551: ศักยภาพของชุมชนในการอนุรักษ์ดินและน้ำในเขตลุ่มน้ำ
 สาขาแม่ถาง จังหวัดแพร่ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม)
 สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม วิทยาลัยสิ่งแวดล้อม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
 รองศาสตราจารย์สิทธิชัย ตันธนะสฤษฎ์, วท.ค. 140 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของราษฎร ศักยภาพ
 ของชุมชนท้องถิ่นที่มีต่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ และศึกษามาตรการที่เหมาะสมในการจัดการ
 อนุรักษ์ดินและน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำสาขาแม่ถาง ประชากรตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ 338 ครัวเรือน

ศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการศึกษาจากตัวแปร 4 ตัวแปร
 คือ ระดับการศึกษา ความพอเพียงในที่ทำกิน รายได้รวมของครัวเรือน ความเข้าใจในการอนุรักษ์
 ทรัพยากรป่าไม้ ดินและน้ำ โดยกำหนดเกณฑ์ศักยภาพของชุมชนเป็น 3 ระดับ ศักยภาพสูง
 (ค่าเฉลี่ย 2.34-3.00) ศักยภาพปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.67-2.33) ศักยภาพต่ำ (ค่าเฉลี่ย 1.00-1.66)
 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ทำการทดสอบสมมติฐานระหว่างศักยภาพ
 ของชุมชนท้องถิ่นกับการรวมกลุ่มและการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติด้านการอนุรักษ์ป่าไม้ ดินและ
 น้ำในลุ่มน้ำสาขาแม่ถาง จังหวัดแพร่ โดยใช้สถิติ chi-squares

ผลการศึกษาพบว่า ศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ดินและน้ำในเขตลุ่มน้ำ
 สาขาแม่ถาง จังหวัดแพร่ มีศักยภาพต่ำ (ค่าเฉลี่ย = 1.56) มีเพียง 1 ตัวแปร คือ ความเข้าใจในการ
 อนุรักษ์ป่าไม้ ดินและน้ำ ที่มีค่าอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย = 2.67) นอกจากนั้นอีก 3 ตัวแปร คือ
 ระดับการศึกษา (ค่าเฉลี่ย = 1.32) ความพอเพียงในที่ทำกิน (ค่าเฉลี่ย = 1.11) รายได้รวมของ
 ครัวเรือน (ค่าเฉลี่ย = 1.15) มีค่าอยู่ในระดับต่ำ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ทุกปัจจัยมี
 ความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ป่าไม้ ดิน และน้ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำที่เหมาะสม คือ การปลูกพืชตามแนว
 เส้นระดับขอบเขา(contouring)

Dusance Choeitong 2008: Potential of Local Communities to Soil and Water Conservation Measures in Mae Thang Sub-Watershed, Phrae Province. Master of Science (Environmental Science), Major Field: Environmental Science, College of Environment. Thesis Advisor: Associate Professor Sittichai Tantanasarit, Ph.D. 140 pages.

This research is the aim at study of socio-economic, potential of local communities to soil and water conservation measures and study appropriate measures to soil and water conservation measures in Mae Thang sub-watershed. Sample population consisted of 338 households.

Potential of local communities in this study indicated by 4 variables, level of education, land sufficient, total income, knowledge of local people to soil-water-forest conservation. The criteria were high potential (mean = 2.34-3.00), middle potential (mean = 1.67-2.33) and low potential (mean = 1.00-1.66). Data was processed and analyzed using SPSS program. Hypothesis testing of relationship by chi-squares statistics were used to test the relationship between potential indicators with community group membership and people's participation activities of soil-water-forest conservation in Mae Thang Sub-Watershed.

The study found that potential of local communities to soil and water conservation measures in Mae Thang Sub-Watershed, Phrae Province were low potential (mean = 1.56). Only the knowledge of local peoples to soil-water-forest conservation were high (mean = 2.67). Level of education, land sufficient, and total income were low (mean = 1.32, 1.11 and 1.15 respectively). Hypothesis testing found that potential of local communities factors wasn't significance at 0.05 level. These appropriate measure to soil and water conservation measures in Mae Thang Sub-Watershed will have contouring.